

Az elsőfoku kivetések az illetékes községekben 8 napra közzemlére tétetnek. A felebbezési határidő a 8 nap elteltétől számított 15 nap. Adókievítő bizottság minden járásban és minden 20.000 lélekszámot meghaladó községben alakítatik. A bizottság felét a községi előjáróságok választják és pedig $\frac{2}{3}$ -részben mezőgazdák, háztulajdonosok és az értelmi foglalkozásuak köréből, $\frac{1}{3}$ -át pedig kereskedők és iparosok közül. A városi adókievítő bizottságok tagjai $\frac{2}{3}$ -részben kereskedők és iparosok és $\frac{1}{3}$ -részben vannak képviselve a többi foglalkozási ágak. A bizottság másik felét, továbbá elnökét és helyettesét a pénzügyminiszter nevezi ki. A járási adókievítő bizottságokba minden egyes község két tanácskozó tagot delegál, akiknek szavazati joguk nincs. Az adókievítő bizottság tagja csak jugoszláv állampolgár lehet, aki az illető kerületben legalább 5 éve lakik és legalább 50 dinár egyenes adót fizet. A bizottság tárgyalásán jelenlevő adózó a határozat kihirdetése alkalmával bejelenteni köteles, hogy azt elfogadja-e vagy jogorvoslattal kíván élni. Az adókievítő bizottság határozata ellen bejelentett felebbezés elintézésére az adófelszólamlási bizottság illetékes, amely minden kerület székhelyén és minden 50.000-nél nagyobb lélekszámú városban működik. A felszólamlási bizottság 12 tagjának felét és az elnökét a pénzügyminiszter nevezi ki, két jogász, két mezőgazda és két egyéb foglalkozású tagját pedig a kerület közgyűlése, illetve a város képviselője választja. A felszólamlási bizottság határozata ellen a közigazgatási bírósághoz van 15 nap alatt panasznak helye.

Joggyakorlat.

A be nem váltott váltók forgalmi adója. A fizetéseképtelenségek, kényszeregyezségek és csődök elszaporodása óta általános panasz tárgya úgy a kereskedő, mint a jogász körök részéről az, hogy míg egyfelől a váltók azoknak átvételekor, a forgalmiadóalaphoz hozzáadandók, addig másfelől azon a címen, hogy be nem váltottak, levonás nem eszközölhető, illetve visszatérítés nem igényelhető. Erre az álláspontra helyezkednek az alsóbbfoku pénzügyi hatóságok, de sőt maga a pénzügyminiszterium is.

A panasz oly természetű, hogy de lege ferenda feltétlen orvoslandó, mert a legnagyobb mértékben vissza az, hogy nem teljesített fizetések után forgalmi adót kelljen leróni. Nyílt és világos törvényi avagy rendeleti állásfoglalásra van szükség, amely a félreértéseket eloszlatja s a zaklatásoknak elejét veszi. Azonban Magyarországon lassan járván a jogalkotás kereke akkor, ha az állampolgárok széles köreinek érdekét kell előbbre vinni, — de lege lata is kell egy kivétel utat találnunk. A váltójognak teljes ismerete és a forgalmi adótörvénynek a váltójog idevágó szabályaival való egybevetése meghozza a helyes eredményt.

A forgalmi adótörvény 31. §-ának 1. bekezdése kimondja, hogy az általános forgalmi adó alapja az „adóköteles által szállított áruk, valamint az általa végzett munkateljesítmények ellenértéke fejében *teljesített fizetések összege*.” Ugyanezen szakasznak 3. bekezdése azután meghatározza a fizetésnek fogalmát. „Fizetés minden ellenszolgáltatás, még ha nincs is pénzben kifejezve.” És folytatja: „Hogy a fizetés nem készpénzben, hanem más módon (pl. . . váltóval) történik, az adókötelezettségen nem változtat.” Ebben a mondatban nyugszik a kérdés tengelye. Ez a törvényi szabály ugyanis nem jelent egyebet, mint azt, hogy történjék bár a fizetés készpénz helyett váltóval, az adókötelezettség fennáll. De egy lényeges és el nem ejthető kritériuma van az adókötelezettségnek: a váltóval *fizetés kell, hogy történjék*, mert csak ha fizetés történt a váltó adásával, áll fenn a forgalmi adókötelezettség.

A kérdés tehát arra redukálódik, hogy mindig fizetést jelent-e váltó adása és ha nem, mikor jelent fizetést?

A fizetés novatorius hatályu jogügylet. Novatio azonban a magánjog szabályai értelmében csak akkor supponálható, ha animus novandi forog fenn, amit pedig vélelmezni nem szabad. A váltó tehát az esetek túlnyomó többségében nem fizetésül (pro soluto), hanem fedezetül, fizetés végett (pro solvendo) adatik, vagyis az eredeti kötelmen nem változik semmi, csak hozzájárul egy erősítő fizetési ígéret. Ha ezen fizetési ígéret be nem váltatik, fennáll a régi kötelem teljes épségben, változatlanul, kiegyenlítettlenül, fizetés nélkül.

Oda kell tehát konkludálnunk, hogy amennyiben nincs kifejezett novatio, vagyis amennyiben a váltókötelem nem lép kifejezetten az alapkötelem helyébe, akkor a váltó honorálásának mellőzése, a fizetési ígéret be nem váltása egyértelmű az áru- vagy munkaellenérték kiegyenlítettlenségével, tehát a *fizetés elmaradásával*. A fizetés megtörténte pedig a forgalmi adókötelezettség keletkezésének alapkritériuma.

Ha a technikai egyszerűség a forgalmi adójogban azt kívánná is, hogy a váltó adása fizetésnek vételessék, ez nem történhetik a magánjogi szabályok figyelmen kívül hagyásával. Magánjogunk szerint pedig a váltó adása külön kikötés nélkül csak fizetési ígéret, mely nem szolgál az alapkötelem (áruszállítás vagy munkateljesítmény) teljesítéséül, hanem csak fedezetéül. Fedezeti váltók átvételével tehát a törvény helyes alkalmazás mellett nem áll be az adólerovási kötelezettség, hanem csak akkor, amikor a fizetési ígéret: a váltó beváltatik.

Dr. Gl. A.

Az adás-vételi ügyletek stornójának forgalmiadó-kötelezettsége. A tényállás a következő: A malom több havi successive szállításra lisztet ad el meghatározott áron. Az ügyletről a felek kötelelet váltanak. A szállítási határidő lejártával a